

فرین‌العابدین قربانی

نظری باعلامیه حقوق بشر- ماده شانزدهم
(۳۳)

اختیار طلاق با کیست؟!

(۳)

﴿ چرا طلاق منوط بر رضایت طرفین نباشد؟ ﴾

﴿ آیا دادگاه اختیار طلاق دارد؟ ﴾

* * *

گرچه از مطالب گذشته معلوم شد که مصلحت جامعه و خانواده ایجاب نمیکند که زن مستقلدار ای حق طلاق باشد اما هنوز جای این سؤال باقی است که : چرا رضایت او مانند مرد ، در وقوع طلاق دخیل نباشد یعنی : همانطور یک در رضایت زن و مرد در اصل ازدواج شرط است و بدون رضایت آنها عقد صحیح نیست ، در باب طلاق هم تاریخ زن جلب نشود ، مرد تنواند همسرش را طلاق بگوید ، با اینکه در این صورت ، خواسته ها و امیال شوهر ان محدود تر و طبعاً طلاق کمتر واقع خواهد شد ؟

پاسخ :

درست است که دخالت دادن رضایت زن در امر طلاق ، ممکن است تا حدودی ارقام طلاق را کاهش دهد ولی از طرفی هم بافلسفه تشریع طلاق ، سازگاری ندارد زیرا چه بسا مواردی پیش میآید که در اثر عوامل مختلف روحی و اخلاقی ، ادامه زندگی خانوادگی برای آنها معدوم نیست و کانون خانواده بیک جهنم سوزانی تبدیل میگردد . بنابراین هرگاه طلاق منوط بر رضایت طرفین باشد چه بساجنین تراضی از ناحیه زن ، صورت خارجی پیدا نکند و در آن صورت این خانواده یک عمر بایستی در ناراحتی و اضطراب خاطر بسر برد .

بعلاوه منظور از دخالتدادن رضایت زن در امر طلاق جیست ؟ آیا منظور اینست که بدین وسیله خانواده از خطر سقوط محفوظ نماند ، حمایت بیشتری از فرزندان شده باشد ؟ و یا آنکه احترام و کرامت زن محفوظ بماند ؟ ! متأسفانه باید اعتراف کرد که در صورت تصمیم جدی شوهر با نحلال عقد ، هیچکدام از منظورهای فوق حاصل نخواهد شد زیرا شوهری که روی جهتی از جهات ، ناگزیر شده رابطه زوجیت را بگسلد و دیگر بهیچوجه حاضر نیست با همسرش ادامه زندگی دهد هر گاه زن اوراضی باین عمل نباشد و بخواهد از این حق قانونی خود ، استفاده نماید آیا دیگر چنین زنی پیش چنین شوهری احترام و شخصیت خواهد داشت ؟

در خانواده ای که سرپرست آن ، بکلی به همسرش بیعلاوه است و تنها سانع او از جدائی ، عدم رضایت زن میباشد ، آیا فرادچنین خانواده و آن جمله فرزندانی که نیازمند محیط سالم و سرشار از محبت والدین هستند ، رنگ صفا و صمیمت و آرامش را خواهند دید ؟ آیا جداشدن و پایان دادن به جدال و تزانع دائم آنها که همچون نسم مهملکی سعادت آنان و فرزندان بی گناه شان را تهدید می کند ، بهتر نیست ؟ آیا بهتر نیست حکم اتحلال چنین خانواده ای اعلام ، و کودکان بی گناه از آن محیط سراسر عداوت و دشمنی نجات یابند ؟ (۱)

ولی در عین حال ، از نظر اخلاقی بهتر است حتی الامکان زن و مرد با توافق یکدیگر از هم جدا شوند ولذا بطور یکه بعداً خواهیم دید ، از جمله اقسام طلاق ، طلاق «مبارات» است که عامل جدائی هم از ناحیه مردوم از ناحیه زن است ، آنها بارضایت هم دیگر ، کانون خانواده را منحل مینمایند.

آیاداد گاه اختیار طلاق دارد ؟

از بیانات گذشته تا حدودی روشن گردید که چرا اسلام ، اختیار طلاق را بحسب مردسپرده و بین چنین حقی را نداده است .

اینک لازم است پیاسخ این پرسش که «چرا اختیار طلاق باداد گاه نباشد ؟ و آیا داد گاه اختیاری در مرد طلاق میتواند داشته باشد یا نه ؟ » پیر داریم : بعضی از افراد باصطلاح روشنفکر در مقام حاکمداری از سپردن اختیار طلاق بست محکم قضائی اینطور میگویند :

درست است که دادن اختیار طلاق ، تنها بحسب زن ، و یا بحسب هر کدام از زن و مرد ، آمار اتحلال خانواده را بمحض سام آوری بالا برده ، زیانهای فراوانی بدنبال خواهد داشت ، و باز

(۱) هر گاه زن علاوه شدید بطلاق داشته و شوهر ، ارضی بآن نباشد یعنی عکس صورت بالا پیش آید ، بحثهایی دارد که در ضمن مباحث آینده توضیح داده خواهد شد .

درست است که صحبت طلاق را در همه جا منوط بر ضایت طرفین دانستن کار صحیحی نیست ، واز نظر اخلاقی و اجتماعی مفاسد قابل توجهی در بی خواهد داشت ولی باید توجه نمود که دادن اختیار طلاق بطور درست بشوهران نیز مفاسدی بدنبال دارد که کمتر از مفاسد صورتهای گذشته نخواهد بود ! بنابراین بنظر میرسد که شایسته ترین راه در امر طلاق ، این باشد که اختیار طلاق درست در اختیار «محاکم صالحه» و «دادگاه» باشد ، تا بشکایتها و درخواستهای طرفین رسیدگی کرده در صورتی که شکایات و درخواستهای آنان موجه بود حکم با غصان و احلال عقد ناشوئی نموده شخصاً حکم طلاق را صادر نماید و در غیر این صورت از آن جلوگیری بعمل آورد ،

در بر این منطق باید گفت : اسلام در درجه اول ، اختیار طلاق را بست مرد پرده است که هر گاه قادر نبود با همسرش زندگی مشترک را ادامه دهد ، با همه موانع و مشکلاتی که در سرداره احلال خانواده برای او وجود دارد ، بتواند پیوند زناشوئی را بگسلد ، واز او جدا شود ولی گاهی هم مواردی پیش می آید که بدادگاه (۱) مستقل امر طلاق را بعده میگیرد و یا آنکه بطور غیر مستقیم در آن دخالت میکند مثلا :

الف . هر گاه شوهری مفقود الاثر گردد و کسی از او اطلاعی در دست نداشته باشد ، وزن از لحاظ نفعه وغیر در عسرت و پریشانی بسیار بزرگ ، زن میتواند به «دادگاه اسلامی» مراجعه کرده درخواست طلاق نماید . دادگاه و قاضی اسلامی پس از تشریفات قانونی واستخبار احوال شوهر که در حدود چهار سال طول خواهد کشید ، رسمآ فرمان احلال پیوند زناشوئی را صادر خواهد نمود (۲)

ب - هر گاه شوهری از تأمین وسائل زندگی و پرداخت نفعه ، زن خود داری کند ، زن حق دارد بدادگاه اسلامی مراجعه نماید ، دادگاه در صورت ثبوت صحبت مدعای او ، شوهر را مجبور با نجام وظیفه خواهد کرد و اگر شوهر بمخالفت خود ادامه داد و یا عاجز از پرداخت نفعه و تأمین وسائل زندگی باشد ، آنوقت دادگاه و قاضی اسلامی شوهر را ملزم بطلاق خواهد نمود .

ج - هر گاه شوهری زن خود را به اعمال منافی عفت متهم کند و یافر زند اورا انکار نماید و بگوید از من نیست زن میتواند بدادگاه شکایت نماید ، اگر شوهر نتوانست مدعای خود

(۱) بدیهی است منظور ما از دادگاه و قاضی ، تنها تشکیلات قضائی اسلام است که دارای شرائط و مقررات خاصی است .

(۲) کتاب وسیله النجاة صفحه ۲۹۰

دانابت کند ، بستور قاضی ، طی تشریفات خاصی از هم جدایشوند (۱) ۵ - هر گاه شوهری مبتلا با مراغن و اگر صعب العلاجی باشد که دام زناشوئی برای زن موجب مخاطره بوده بیم آن رود که زن نیز گرفتار شود و شوهر هم بهیچ قیمتی حاضر با انحلال عقد نباشد ، در اینگونه موارد نیز ، حاکم شرع طبق اختیاراتیکه اسلام با داده است میتواند با تکاء بعضی از قواعد کلیه اسلامی عقد زناشوئی را منحل سازد . البته باید در نظر داشت که تمام این موارد باستی روی اصول خاصی که اسلام در باب اثبات دعاوی دارد پیش «محکمه شرع» که افراد آن دارای صفات مخصوصی از قبیل : اجتهاد ، عدالت و نظائر آن هستند ثابت و روشن گردد تا حاکم شرع بتواند در صورت مسدود بودن تمام راههای اصلاحی : حکم با انحلال نماید و گرنه فرمان هر محکمه ای نافذ خواهد بود .

در موادر عادی چطور ؟

درست است که در **موارد غیر عادی** مانند صور تهای یاد شده اسلام بداد گاه اختیار طلاق داده است اما در گاه هیچ کدام از موارد بالادرمیان نباشد آیا باز هم لازم است زن و مرد مراجعت بداد گاه کرده منتظر فرمان داد گاه باشند ؟ و یا آنکه در اینگونه موارد عادی داد گاه هیچ گونه حقیقی در باره انحلال و یا برقراری عقد ازدواج نداشته بهیچ وجه نمیتواند در امر طلاق آنان نفیا و اثبات آن دخالت نماید ؟

در پاسخ این سؤال باید گفت : در موادر عادی یعنی غیر از موارد چهار گاه یاد شده نه تنها دخالت داد گاه ضرورت ندارد بلکه اصلاً دخالت اوصحی و منطقی نیست زیرا :

۱ - آیا ممنظر از سپردن امر طلاق بست داد گاه در موادر عادی چیست ؟ لا بد ممنظر بیان است که از آزادی و خود مختاری مرد ، جلوگیری بعمل آورد و نگذاردمرد از اختیاری که در امر طلاق دارد ، سوء استفاده کند و بواسطه هر حادثه جزئی کانون خانواده را منحل سازد و یا آنکه جانبداری از خواسته ها و تمایلات زن کرده در صورت نفرت و عدم تمایل زن بادامزدندگی زناشوئی ، با اجازه دهد که پیوند زناشوئی را بگسلد و هر کدام پی کار خود ببرند ؟

بنظر میرسد که هیچ کدام از دووجهت فوق نتواند باعث تمثیل اختیار طلاق درست داد گاه شده آنرا بطور کلی از اختیار مرد برون آورد زیرا مسئله سوء استفاده مرد از اختیار یک درامر طلاق دارد ، مطلقاً است که مادر میاخت گذشته بطور مبسوط ، توضیح دادیم و گفتیم : از آنجا که انحلال کانون خانواده برای مرد به قیمت گرانی تمام خواهد شد از اینجهت عادتاً تا کارد به استخوان نرسد حاضر بگسترن پیوند زناشوئی نخواهد شد .

(۱) شرایع کتاب لمان .

بعلاوه موافقی که پیش بای مرد در امر طلاق قرارداده شده و مادر مباحثت گذشته با آنها اشاره کرده ایم؛ اور از خود کامگی و سواع استفاده باز خواهد داشت از همه اینها گذشته «دادگاه خانوادگی» که بفرمان محکمه شرع (۱) تشکیل خواهد شد، بزرگترین عاملی است که مرد را از اقدام بیجای انحلال کانون خانواده جلو گیر خواهد نمود.

ولی هر گاهه عوامل یادشده توانست مرد را از صدمیمیش بازدارد آیا بهتر نیست که از طریق طلاق میان آنها جدائی حاصل شده هر کدام پی کار خود بروند؟ آیا جلو گیری دادگاه از اجرای طلاق در اینگونه وارد که شوهر بطور کلی نسبت به مسرش بی مهر شده و باعهم مشکلات و خساراتی که طلاق برای او دارد، حاضر است همه آنها را تحمل کند و بنظر خودش آن پیوند نامقدس را بکسلد، چیزی جز زیان و ضرر برای زن و مرد و فرزندان، بدبال خواهد داشت؟

اصول از نیکه مورد بیمه ری شدید شوهر قرار گرفته و تنها مانع آنها از جدائی، جلو گیری دادگاه است، چنین زنی چه ارزش و شخصیت و کرامتی پیش چنین شوهری خواهد داشت و فرزندان چنین خانواده ای که روح یا سیاست و اختلاف و دشمنی در آن حاکم است چه بهره ای جز ناکامی و عقده های روانی از آن عاید شان خواهد شد؟

بنابراین هر گاهه علت سپردن اختیار طلاق بدست دادگاه جلو گیری از آزادی مرد باشد این امر همان نظروری که گفت شد در عین آنکه از راه دیگری حاصل است نه تنها مفید بحال زن و خانواده نیست بلکه زیانهای فراوانی برای شخص زن و فرزندان در پیش خواهد داشت.

و اگر علت سپردن اختیار طلاق بدست دادگاه موضوع جانبداری از تمایلات نفرت آمیزی که زن نسبت بشوهر پیدا کرده است باشد، این امر نیز نمیتواند علت تمیر کردن اختیار طلاق در دست دادگاه باشد زیرا اولاً با توجه بینکه عواطف و احساسات زن خیلی زودتر از مرد تحت تأثیر عوامل مختلف قرار میگیرد چگونه میتوان تمایلات نفرت آمیز زود گذر اور املاک انحلال خانواده قرار داد؟ و ثانیاً در صورت رسیده از بودن تمایلات نفرت آمیز او، زن شخصاً میتواند از راه قانونی «خلع» استفاده کرده با پخشیدن مهریه خود از اطلاق بگیرد.

روی این حساب، دیگر اختیار جی بسپردن طلاق بدست دادگاه نخواهد بود.

۲ - همان نظروری که در بحث «دادگاه خانوادگی» توضیح دادیم، وظیفه دادگاه رسیدگی با مورد کلی و حوادث عمومی جاری مملکت است که مردم پیش خود و بطور خصوصی نمیتوانند آنها را

(بقیه در صفحه ۴۷)

(۱) این احتمال منوط با نیست که آیه «فَا بِئْنَا حَكْمًا مِنْ أَهْلِهِ وَ حَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا، خطاب بمحکم شرع بوده تبیین حکم بر آنها واجب باشد.

ترجمه‌از: سید نادی خسروشایی

قرآن به صد زبان

در نخستین شماره سال هفتم مجله، در ضمن پاسخ نامه‌آقای Frixos یونانی، خواندید که قرآن مجید بزبان یونانی ترجمه نشده و «اصولاً به بیش از تقریباً سی زبان ترجمه نگشته است»^۱ مدرک‌های در آن پاسخ دکی از مطبوعات خارجی بود، ولی اخیراً اطلاعات جالبی از طرف دانشمند شهر اسلامی آقای دکتر محمد حمید‌الله حیدرآبادی، در این زمینه منتشر شده که قسمتی از آن در هفته‌نامه اسلامی Radiance تابش - چاپ‌دهلی نو و قسمت دیگری در ماهنامه «المسلمون» - چاپ‌ژنو - درج شده بود و اینکه ما ترجمه و تلفیق شده هر دو قسمت را برای شمامیا وریم:

قرآن در هر زبان:

دکتر محمد حمید‌الله حیدرآبادی، استاد سابق دانشگاه حیدرآباد - هند - و داشکاه پاریس - فرانسه - و استاد فعلی دانشگاه استانبول - ترکیه - اخیراً اعلام داشت که قرآن مقدس تا کنون در جهان به بیش از صد زبان ترجمه شده است. او پیش از این اعلام کرد که: تنها در ترکیه قرآن مجید از طرف متجاوز از صد نفر و بیش از صد بزبان ترکی ترجمه شده و در زبان فارسی و اردو نیز رقم متنا بهی برای ترجمه‌های قرآنی بودست می‌اید. او افزود که: قرآن مقدس بیش از «پنجاه بار» به انگلیسی و در حدود «چهل بار» از طرف مترجمان مختلف به لاتین ترجمه شده است.

دکتر حمید‌الله کتابی بنوان: The Quran in all languages (قرآن در هر زبان) تألیف کرده که سومین چاپ آن در بیست سال پیش در حیدرآباد از چاپ خارج شده است.^۲ دکتر حمید‌الله گفت: من در سال ۱۳۶۴ هجری (۱۹۴۵ میلادی) کتاب خود را منتشر ساختم که شامل دو موضوع بود: (۱) فهرست ترجمه‌های قرآن در هر زبانی که منتشر شده بود،

نام مترجم ، تاریخ و محل چاپ (۲) : نو نهای از ترجمه نخستین سوره قرآن (فاتحه) به ریک از آن زبانها ... و همچنین نکات دیگر مربوط به اصول کتابشناصی .

این کتاب سپس در سال ۱۳۶۵ و سال ۱۳۶۶ دوبار تجدید چاپ شد دکتر حمید الله گفت: من در نخستین چاپ کتاب ، شرح ترجمه قرآن به ۲۳ زبان و در چاپ دوم به ۴۳ زبان و در چاپ سوم به ۶۷ زبان از زبانهای دنیا را آورده بودم واکنون با بیلوبگرافی (Bibliography) کاملتری را درباره قرآن آماده کرده ام که در آن بیش از صد نوع ترجمه قرآن بیش از صد زبان را معرفی کرده ام .

او گفت : من این کتاب را به مناسبت چهاردهمین قرن نزول قرآن که مطابق با سال ۱۳۸۶ خواهد بود ، منتشر خواهم ساخت ، او افزود که هر یک از (۱) U.N.E.S.C و دولت فرانسه تعهد کرده اند که کتاب اورا چاپ کنند . استقبال مردم اروپا :

دکتر حمید الله گفت : من در سال ۱۹۵۹ میلادی موفق شدم که قرآن را بزرگ فرانسه ترجمه کنم .

نخستین چاپ ترجمه من از این کتاب مقدس در ، دوازده هزار جلد منتشر شد که بلافاصله نسخه های چاپ اول در عرض دوهفته نایاب گشت و سپس در همان سال در پانزده هزار نسخه تجدید چاپ شد که تا آخر همان سال نسخه های آن نیز تمام شد و هم اکنون این ترجمه برای بار سوم چاپ می شود .

من در این ترجمه مقدمه ای درباره : تاریخ تدوین قرآن مجید ، و چگونگی محفوظ ماندن آن از هر گونه تحریف و دستبرد در طول قرنها ، و همچنین فهرستی از ترجمه های قرآن بزرگ از زبانهای اروپائی آورده ام ، و اینکه برای مزید اطلاع علاقمندان ، نام و تعداد ترجمه قرآن بزرگ از زبانهای اروپائی را « فهرست وار » در اینجا می آورم :

* * *

ترجمه بزرگ از زبانهای اروپائی :

۱	ترجمه	بزرگ	آراکن (۲)
۲	،	سوئدی	(۲)
۳	،	آفریقانی (۳)	(۳)

(۱) : یونسکو

(۲) : آراکن - یا آراغون - یکی از ایالات اسپانیا است . مترجم

(۳) : آفریقانی زبان آفریقای جنوبی است که کمی با هلندی فرق دارد .

شماره	۴	سال هفتم
(۴) :	ترجمه	بزبان آلبانی
(۵) :	ترجمه	خمیادو (۱)
(۶) :	ترجمه	آلمانی
(۷) :	ترجمه	انگلیسی
(۸) :	ترجمه	اوکرانی (۲)
(۹) :	ترجمه	اسپرانتو
(۱۰) :	ترجمه	پرتغالی
(۱۱) :	ترجمه	بلغاری
(۱۲) :	ترجمه	بوشناقی (۳) با خط عربی ۲ با خط روسی ۲ بالاتینی ۹
(۱۳) :	ترجمه	لهستانی با خط عربی ۱ با خط لاتینی ۹
(۱۴) :	ترجمه	بوهیمی - چکسلواکی -
(۱۵) :	ترجمه	ترکی با خط لاتینی ۳۳ با خط اوینوری قدیم ۳ (۴) و با خط عربی تقریباً ۶۰ چنانکه در فهرست دکتر ماجدی شار اوغلو
آمده است		
(۱۶) :	ترجمه	دانمارکی
(۱۷) :	ترجمه	روسی
(۱۸) :	ترجمه	رومانی
(۱۹) :	ترجمه	ایتالیائی
(۲۰) :	ترجمه	فرانسوی
(۲۱) :	ترجمه	فنلاندی
(۲۲) :	ترجمه	لاتینی

- (۱) : خمیادو ، زبان اسپانیای قدیم است . م
- (۲) اکراین یکی از قسمتهای شوروی است . خروشچف هم اوکرانی بودا . م
- (۳) : مردم بوسنہ - یوگسلاوی - راتر کهها بوشناق تلفظ میکنند و دیگران هم این تلفظ را از آنها اخذ کرده اند . م
- (۴) : خط اوینوری ، خط قدیمی ترکستان بود و کتبه هایی هم با آن خط موجود است . م

تمرکز نیروها

۱۰۰ شرط اساسی موفقیت

۱۰۰ قانون تقسیم کار

* * *

شرط اساسی موفقیت

یکی از امتیازات زندگی انسان‌ها، داشتن هدف می‌باشد. کوششها و تلاش‌ها، بر محور هدف‌های گوناگون افراد، دورمیزند، شخصیت افراد انسانی، وابسته داشتن هدف‌های عالی و ارزش‌نده است، علاوه بر اینکه در تشخیص هدف، باید بجهنمه‌های معنوی و عمومی آن توجه داشت اصولاً باید استعداد و آمادگی خود افراد نیز در نظر گرفته شود، چه هر کسی برای کاری آفریده شده است، واژه فردی نمی‌توان انتظار انجام دادن هر کاری را داشت، بررسی این حقیقت را آشکار می‌سازد، که عده‌ای از شکست خورد گان از کسانی هستند، که بدون در نظر گرفتن ظرفیت استعداد اذاتی خویش، برای خود هدفی انتخاب نموده‌اند، و سالیان متمامی برای رسیدن به‌هدف تلاش مینمایند ولی چون از اول، آمادگی انجام چنین کاری را از نظر استعداد نداشته‌اند، با همه کوشش‌ها دیگر شکست می‌گیرند.

انتخاب هدف کار ساده و آسانی است، ولی شناخت استعدادهای خدا داد دشوار است، و بطور مسلم سهل انگاری و مسامحه در این راه سبب می‌گردد، که نیروهای اصلی انسان‌ها بی‌جامصرف شده، سرانجام گرفتار یاًں و نامايدی شوند.

در کشورهایی که اصول آموزش و پرورش آنان، بر اساس صحیحی استوار است، سعی می‌شود، نیرو و استعداد طبقه‌جوانان شناخته شود، تا هر کس بفرآخور ذوق و استعدادش؛ دنبال کاری رود که خمیره آن را دارد است.

بنابراین ضروری ترین کار در درجه اول، شناسائی استعدادهای است، پس از روشن شدن نحوه استعدادها، و انتخاب هدف، در درجه دوم باید سعی کرد، که در راه رسیدن به‌هدف دیگر همچنین ازحرافی نگرددیم، چه منحرف شدن از هدف، خود یکی از عوامل شکست بشمار می‌آید، عده بی‌شماری که آمادگی تحصیلات را دارند دنبال آن می‌روند، ولی عده کمی می‌توانند خود را بخواسته خویش بر سانند، بقیه دیگر شکست شده از رسیدن به‌هدف بازمی‌مانند، بررسی و دقیق روش می‌سازد که یکی از عوامل پیشرفت تمرکز قوی است، و از این شاخه بآن شاخه پریدن

آدمی را ازوصول‌هدف بازمیدارد، پس از تشخیص هدف باید تمام نیروها متصرکر همان کارشود و ازانجام دادن هر نوع عملی که مقایر باکار پیشین مبایشد، جداً باید خود داری کرد. یکی از عوامل عقب مانندگی افراد اجتماع ماهمیان است که همه باداشتن هدفهای معینی، بهر کاری دست میزند، و ازانجام هر نوع فعلیتی روی گردن نیستند، همه کاره و همچیج کاره هستند، و حال آنکه هر کاری راهی مخصوص دارد، باید سعی کرد از همان راه حرکت کرد.

عده‌ای از داشن‌آموزانی که در دوران تحصیلی دچار شکست‌میشوند، جزء کسانی هستند که در ضمن درس خواندن، میخواسته‌اند تا چرخوبی هم باشند، و یا بمقام قهرمانی نائل گردند، غافل از اینکه جمع‌میان این دو کار مشکل بوده، و نمیتوان بایک دست دو هندوانه را برداشت.

برخی از افراد خیال میکنند، که در اثر ابتکار و قدرت میتوانند، بکارهای گوناگون دست‌زنند، بدون شک علاوه بر مشکلات فراوانی که در اثر این نوع رذق‌نگرانها بوجود می‌آید، اصولاً نیروهای اصلی چنین افرادی هدر رفته، و کارشان پیشتر فنی نخواهد کرد و حال آنکه اگر مطابق استعداد خود یکی از این دو کار را انتخاب میکرددند، در آن کار با باتکارات فراوانی نائل میشندند.

نیروهای فکری انسان محدود داست، موفقیت افراد باسته نحوه مصرف کردن این نیروها میباشد. اگر در مجرای واحدی بکار رود، مسلمًا پیروزی نصیب خواهد شد، و اگر تجزیه و تحلیل شود، نتیجه شایان بدهست نخواهد آمد.

گوبدگ در هنگام بازی تمام نیروهای خود را متوجه بازی میکند، بهیچ چیز دیگری توجه ندارد، مشابه این نوع تمثیر گز، باید در انجام کارها بوجود بیاید تا تلاشها نتیجه بخش بوده باشد، در اجتماع عزندگی افرادی هستند که در مدت کوتاهی، بکارهای ضد و تقویضی دست زده، و بدون اینکه در کارها بمحققیت نائل شوند، بطور ناقص رها کرد، دوباره طرح جدیدی برای آغاز کردن کاری تازه پی دیزی مینهایند، و حال آنکه اگر تمام نیروهای این گونه افراد در مسیر واحدی صرف می‌گشت، در همان قسمت پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ای، نصیب آنان و اجتماع میگردید.

اصل تقسیم کار

در دنبایی متمدن برای بهتر استفاده کردن از نیروهای انسانی و پیشرفت، علوم و صنایع را تجزیه کرده، برای هر قسمتی شعبه خاصی داگر نموده‌اند، تا هر کس از مدارکار خود تجاوز نکرده؛ تمام ابتکاراتش بزمیور رشته‌تخصصی او دور بزند، و علاوه بر این با توسعه و پیشرفت علوم، نمیتوان باور کرد که فردی در تمام قسمتهای گوناگون علوم تسلط کامل داشته باشد روی همین اصل فردی که در رشته قلب تخصص دارد، هر گز حاضر نیست؛ در بیماری گوش دخالت کند، و بالعکس، و اگر افراد نیخته‌ای بخواهند آنان را در قسمت‌های دیگر شرکت دهند،

خود آنان امتناع مینمایند، و این بی‌بند و باری فقط در اجتماع آسوده ماست، که هر کس برای هر کاری اظهار آمادگی می‌کند، و عملاً قاضی در عین قضاوت، خود را طبیب حاذقی هم میداند؛ و همچنین دکتر ماهری خوبش را سیاستمدار با تصریح به مردم می‌کند.

یک مطالعه اجمالی در تجهیزات ساختمانی انسان، این حقیقت را آشکار می‌سازد که در کار خانه‌بدن، بر اساس تقسیم کاره‌ر عضوی عهده دار کار خاصی است، که در تمام مدت شب و روز نیروهای خود را متمرکزان انجام دادن آن کار نموده است، و در تمام مدت عمر برای یکباره هم نشده که بکار دیگران دخالت نماید، دستگاه تنفس کار خود را انجام میدهد، بدون اینکه بخواهد در کاره‌ضم غذا بsumeده بطور مستقیم شرکت کند بلکه تمام اعضاء سعی می‌کنند که کار خود را بخوبی انجام دهند و در عین حال هم آهنگی خود را با سایر اعضاء رعایت مینمایند.

اجتماع سترقی باید سعی کند، که افراد آن هر کاری را که بمسئولیت خود قبول کرده‌اند آنرا بخوبی انجام دهند، و از دخالت‌های ناروادر قسم‌تهای دیگر، که از عهده آنان خارج است خودداری نمایند، و بجای آن سعی کنند که در محیط کار خود، نوافس را بر طرف ساخته ابتکاراتی از خود بوجود آورند و این عمل منافقانی با همکاری و هم آهنگی با افراد اجتماع ندارد.

معروف است که می‌کویند: «گرذره بینی را در برابر اشعه آفتاب قرار دهیم هر گز قادر نیست که صفحه کاغذ را بسوی آنده گیرد در صورتی که ذره بین را بریک نقطه معینی متمرکزان را بسازیم در این صورت بلا فاصله کاغذ مشتعل خواهد شد.

بنابراین باید کاری را که با ذوق و استعداد مआپقت دارد، انتخاب کنیم، و در موقع انجام دادن آن کار، تمام نیروهای مامتمن کز در همان کار شده از تشتت و پراکندگی نیرو خود داری کنیم، تا فردی پیرو زمند باشیم.

(باقیه از صفحه ۱۴) راحل کنند نه دخالت در امور خصوصی وزندگی داخلی که باید بر اساس دیگری حل شود.
 ۳ - عادتاً اثبات جزئیات داخلی خانواده برای محاکم قضائی کار دشوار بلکه غیر مقدوری است بنابراین چگونه ممکن است اختیار انحلال و یا باقیه خانواده را بستداد گاهی سپرد که نوعاً مدارک مطمئن و درستی در اختیار ندارد؟

۴ - از همه اینها گذشته ذنی که بواسطه اختلافات جزئی راهدادگستری را پیش می‌گیرد و اسرار داخلی خانواده را در بر ابر قضات مطرح می‌سازد، چنین ذنی بر فرض آنکه یان او و شوهرش آشتبی بر قرار شود، دیگر آن شخصیت و ارزش سابق را پیش شوهر نخواهد داشت. خوانندۀ محترم باید توجه داشته باشد که تمام گفتارها در باره اعطای اختیار طلاق بدادگاه و یا ندادن اختیار، من بوط بدادگاهی است که اسلام آنرا بر سمیت شناخته، اعضاء آن از اصلاح‌ترین و شریفترین افراد جامعه بشمار می‌وند ولی دادگاههایی که این شرائط را نداشته باشند به چوجه چنین حقیقی را ندارند.